

'De andere bewoners maakten het tot een waar Armageddon'

Als arbeidsmigrant wonen in de Duin- en Bollenstreek

Bijna elfduizend arbeidsmigranten gaan elke ochtend aan het werk in de Duin- en Bollenstreek. Sommigen vertrekken na korte tijd, anderen verblijven jaren in Nederland. In een serie verhalen gaat het Leidsch Dagblad in gesprek met de arbeidsmigranten, maar ook hun werkgevers en huisvesters. In dit verhaal op bezoek bij arbeidsmigranten, op grote woonlocaties en in de woonwijken.

Roza van der Veer

Duin- en Bollenstreek ■ De meeste arbeidsmigranten in de Duin- en Bollenstreek wonen in de woonwijken. Soms in keurige huizen die van de buitenkant niet te onderscheiden zijn van de naburige huizen, soms heel herkenbaar door de kleurige fietsen van de uitzenders in de voortuin. Andere arbeidsmigranten wonen in grootchalige locaties in Lisse, Noordwijkerhout en Leiden. Een tocht langs enkele adressen levert verschillende verhalen op.

Nikos Pavlo (30) en Monica Kolodziejczyk (32) delen een huis in de Lissese Wagenstraat met de moeder en broer van Nikos, Beata en Manolis. Nikos kwam vier jaar geleden naar Nederland. Hij werkte eerst via het uitzendbureau en woonde op verschillende plekken. Monica is al tien jaar in Nederland en had ook meerdere adressen in Noordwijk, Noordwijkerhout en Lisse. Inmiddels hebben ze beiden een vaste baan en wonen nu in het huis van de werkgever van Nikos. Ze zijn blij met het fraai opgeknapt huisje in het Lissese centrum. „Niet dat alle huizen van de uitzendbureaus slecht waren. De andere bewoners maakten het soms tot een waar Armageddon. Niet iedereen heeft dezelfde leefwijze en werktijden en er waren altijd meer mensen dan hier”, aldus Monica.

In Lisse betalen ze iets meer dan de wekelijkse 85 euro die ze aan het uitzendbureau moesten betalen, maar dat hebben ze er graag voor over. „Dit is mooi en lekker dicht bij het centrum. Bang dat we te afhankelijk zijn van de werkgever? We hebben goede werkgevers, dus niet echt. Voorlopig blijven we hier. En in de toekomst? Misschien terug naar Polen of hier een huis kopen. Dat weten we nu nog niet.”

Saai

Zo open als Nikos en Monica is niet iedereen. Veel arbeidsmigranten willen alleen anoniem vertellen over hun leef- en woonsituatie. Dat geldt ook voor en 30-jarige Poolse, 'want niet iedereen hoeft mijn saai leven te weten'. Toen zij naar Nederland vertrok, kwam ze in de toenmalige Nachtegaal in Lisse terecht. Met een vriendin en nog twee andere meisjes deelde ze een kamer. „We kenden een stelletje dat een aparte kamer had met een eigen keuken. Dat was mazzel zodat we daar konden koken in plaats in de algemene keuken.”

Toen ze voor de tweede keer terugkwam in Nederland kwam ze in een huis aan de Akervoorde laan terecht waar tien mensen woonden 'met huisgenoten die te veel dronken, theelichtjes aanstaken en rookten'. Daarna kreeg ze onderdak aan de Voorhoutse Jacoba van

Nikos en zijn moeder Beata in hun woonkamer in Lisse.

FOTO HIELCO KUIPERS

„ De mensen in Nederland zijn aardig, alleen de makelaar die ons dit verhuurd is een klootzak

Beierenweg in een pand met veertien huisgenoten. Andere huizen in Lisse en Noordwijkerhout volgden. Met hulp van haar werkgever vond ze uiteindelijk een zomerhuis in Noordwijk. Ze is er blij mee. „Het is niet groot, maar wel voor mezelf.”

Ook het Oost-Europese stel dat boven een winkelpand in Noordwijkerhout woont, wil niet met naam, nationaliteit en exacte locatie worden genoemd. Bang dat ze

last krijgen met de verhuurder en ze straks geen huis meer hebben. Hij maakt als zpp'er fabrieken in de Bollenstreek schoon, zij heeft een vaste baan bij een fabriek in Noord-Holland.

Salaris

Het stel is al negen jaar in Nederland, waarvan acht jaar in Noordwijkerhout. Aanvankelijk woonden ze in recreatiehuizen zoals Solassi. Sinds vijf jaar huren ze het appartementje met twee slaapkamers vlakbij het centrum van Noordwijkerhout voor 1.350 euro. In Oost-Europa hebben ze een eigen appartement, maar dat gebruiken ze alleen voor de vakantie. „We hebben een goed salaris en de mensen in Nederland zijn aardig. Alleen de verhuurmakelaar is een klootzak. Kijk naar het raam dat al heel lang kapot is en maar niet wordt gemaakt. Het gaat alleen om geld verdienen.”

Bij een grote villa in Sassenheim staat op vrijdagavond de deur uitnodigend open. Een deel van de twintig bewoners blijft op de eigen kamer, maar een Pool, die samen met zijn Slowaakse vriendin een kamer op zolder deelt, is wel spraakzaam. In Polen was hij lasser, maar hij kreeg niet genoeg

Onderzoek

Dit verhaal is het vijfde deel van een zesdelige serie over arbeidsmigranten in de Bollenstreek. Volgende week zaterdag verschijnt deel zes. Deze serie is mede mogelijk gemaakt door een bijdrage van de Kwaliteitsimpuls Zuid-Hollandse Journalistiek van de provincie Zuid-Holland.

salaris. Hij vertrok naar Nederland waar hij een bedrijf aan de Vennestraat werkt. Hij woont inmiddels twee jaar in de villa waar keuken en sanitair wordt gedeeld. „Soms is het lastig als je met tien mensen tegelijk uit het werk komt en iedereen de wasmachine wil gebruiken. Of als mensen een feestje geven. Dan is het echt niet oké hier. Maar ik blijf voorlopig gewoon hier. Ik betaal nu 87,50 per persoon per week, maar zelf iets

vinden is lastig. Niemand wil aan Polen verhuren.”

Ook in het luxueuze woonhuis aan de Heereweg in Lisse van Job's Bemiddeling mogen we rondkijken. Op zaterdagochtend zijn de meeste bewoners van de tweepersoonskamers de deur uit. Hetzelfde in de containerwoningen aan de Langevelde laan in Noordwijk. „Vanavond komen enkele vaste bewoners terug. Die willen alleen hier wonen, want dit is met 65 euro per bed per week goedkoop”, vertelt Job Pennings.

Bij veel andere huizen blijft de deur dicht of wordt snel duidelijk gemaakt dat er geen interesse is. Zelfs de aanwezigheid van een Poolse tolk helpt niet mee. Ook bedenken sommige arbeidsmigranten zich nadat ze eerst wel hun verhaal hebben verteld. Zoals een echtpaar van de allereerste lichte arbeidsmigranten met inmiddels de Nederlandse nationaliteit en een eigen huis. Na overleg met de volwassen kinderen besluiten ze toch om zich terug te trekken. De reden blijft onbekend.

→ Lees verder op de volgende pagina